

31978L0659

L 222/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1978 8 14

TARYBOS DIREKTYVA

1978 m. liepos 18 d.

dėl gėlojo vandens, kuriam reikalinga apsauga arba kurį reikia gerinti, kad būtų išsaugoma žuvų gyvybė, kokybės

(78/659/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi aplinkos apsauga ir jos kokybės gerinimas skatina priimti konkrečias vandenų, įskaitant vandenį, kuriuose gali gyventi gėlavandenės žuvys, apsaugos nuo teršimo priemones;

kadangi ekologiniu ir ekonominiu požiūriu žuvų populiacijas būtina apsaugoti nuo įvairių žalingų aplinkybių, kurias sukelia į vandenį leidžiamos teršiančiosios medžiagos, tokios kaip, visų pirma nuo tam tikrų rūšių žuvų skaičiaus mažėjimo ir net kai kuriais atvejais nuo kelių tokių rūšių nykimo;

kadangi 1973 ⁽³⁾ ir 1977 ⁽⁴⁾ metų Europos Bendrijų aplinkos veiksmų planas numato, kad kokybės tikslai turi būti nustatyti

bendrai, tvirtinant įvairius aplinkai keliamus reikalavimus, *inter alia*, vandens parametrų apibrėžimą, įskaitant vandenį, kuriuose gali gyventi gėlavandenės žuvys;

kadangi įvairiose valstybėse narėse jau galiojančių arba rengiamų nuostatų dėl vandenų, kuriuose gali gyventi gėlavandenės žuvys, kokybės reikalavimų skirtumų gali susidaryti skirtingos konkurencijos sąlygos ir tokiu būdu turėti tiesioginę įtaką bendrosios rinkos funkcionavimui; kadangi dėl šios priežasties šios srities įstatymai turėtų būti suderinti, kaip numatyta Sutarties 100 straipsnyje;

kadangi šį įstatymų suderinimą, remiantis platesnės apimties nuostatomis, būtina sujungti su Bendrijos veiksmais, nukreiptais įgyvendinti vieną Bendrijos tikslų aplinkos apsaugos ir gyvenimo kokybės gerinimo srityse; kadangi todėl turi būti nustatytos tam tikros konkrečios nuostatos; kadangi Sutartyje tam tikslui pasiekti nebuvo numatyti konkretūs įgaliojimai, būtina taikyti jos 235 straipsnį;

kadangi direktyvos tikslams įgyvendinti valstybės narės turės priskirti vandenį, kuriems taikys ir nustatys tam tikrus parametrus atitinkančias ribines vertes; kadangi bus imamasi veiksmų užtikrinti, kad valstybių narių priskirti vandenys šias vertes atitiks per penkerius metus nuo priskyrimo;

⁽¹⁾ OL C 30, 1977 2 7, p. 37.

⁽²⁾ OL C 77, 1977 3 30, p. 2.

⁽³⁾ OL C 112, 1973 12 20, p. 3.

⁽⁴⁾ OL C 139, 1977 6 13, p. 3.

kadangi reikėtų numatyti, kad vandenys, kuriuose gali gyventi gėlavandenės žuvys, tam tikromis sąlygomis būtų laikomi

atitinkančiais aptariamų parametrų vertes net ir tada, jei tam tikras mėginių procentas neatitinka priede nustatytų ribų;

kadangi siekiant užtikrinti, kad vandenų, kuriuose gali gyventi gėlavandenis žuvis, kokybė būtų tikrinama, turėtų būti imamas minimalus mėginių kiekis ir turėtų būti atlikti priede nustatytų parametrų matavimai; kadangi, atsižvelgiant į vandens kokybę, tokių mėginių kiekį galima mažinti arba nustoti imti juos;

kadangi valstybės narės negali kontroliuoti tam tikrų gamtos sąlygų ir dėl to būtina numatyti galimybę tam tikrais atvejais nukrypti nuo šios direktyvos;

kadangi technikos ir mokslo pažanga gali paskatinti daryti skubias kai kurių šios direktyvos prieduose nustatytų reikalavimų pataisas; kadangi siekiant palengvinti šiam tikslui būtinų priemonių diegimą, turėtų būti nustatyta darbo tvarka, sukurianti glaudų valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimą Derinimo su technikos ir mokslo pažanga komitete,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ,

1 straipsnis

1. Ši direktyva susijusi su gėlojo vandens kokybe ir taikoma tiems vandenims, kuriuos valstybės narės priskiria saugotiniams arba vandenims, kurių kokybę būtina pagerinti, kad juose galėtų gyventi žuvis.

2. Ši direktyva netaikoma intensyviai žuvų auginimui naudojamiems natūraliems arba dirbtiniams tvenkiniams.

3. Šios direktyvos tikslas – apsaugoti arba gerinti tekančio arba netekancio gėlo vandens kokybę, kuriame gali gyventi arba kuriame, jeigu jo teršimas būtų sumažintas ar nutrauktas, galėtų gyventi:

- vietinių rūšių įvairovės žuvis, arba
- rūšys, kurių buvimą kompetentingos valstybių narių institucijos laiko pageidautinomis vandentvarkos tikslais.

4. Šioje direktyvoje:

- lašiniai vandenys – tai vandenys, kuriuose gali arba kurie tapo tinkamais gyventi Atlanto lašiosoms (*Salmo salar*), šlakiams (*Salmo trutta*), kiršliams (*Thymallus thymallus*) ir sykinėms žuvims (*Coregonus*),

- karpiniai vandenys – tai vandenys, kuriuose gali arba kurie tapo tinkamais gyventi karpinėms (*Cyprinidae*) arba kitų rūšių žuvims, tokioms kaip lydekos (*Esox lucius*), ešeriai (*Perca fluviatilis*) ir europiniai unguriai (*Anguilla anguilla*).

2 straipsnis

1. Fiziniai ir cheminiai parametrai, taikomi valstybių narių priskirtiems vandenims, pateikti 1 priede.

2. Kad būtų taikomi šie parametrai, vandenys skirstomi į lašinius ir karpinius vandenis.

3 straipsnis

1. Valstybės narės nustato priskirtiems vandenims 1 priedo G ir I stulpeliuose išvardytų parametrų vertes. Šios vertės atitinka abiejose stulpeliuose esančius komentarus.

2. Valstybės narės nenustato mažesnių verčių nei pateikta 1 priedo I stulpelyje ir stengiasi laikytis G stulpelyje nurodytų verčių, atsižvelgdamos į 8 straipsnyje išdėstytus principus.

4 straipsnis

1. Valstybės narės iš pradžių dvejų metų laikotarpyje nuo šios direktyvos paskelbimo priskiria lašinius ir karpinius vandenis.

2. Vėliau valstybės narės gali papildomai priskirti ir kitus vandenis.

3. Valstybės narės gali iš naujo išnagrinėti tam tikrų vandenų priskyrimą, ypač dėl veiksmų, nenumatytų priskyrimo metu, atsižvelgdamos į 8 straipsnyje nurodytą principą.

5 straipsnis

Valstybės narės sudaro programas siekdamas mažinti taršą ir užtikrinti, jog priskirtieji vandenys pagal 4 straipsnį per penkerius metus nuo priskyrimo atitiks tiek valstybių narių pagal 3 straipsnį nustatytas vertes, tiek 1 priedo G ir I stulpeliuose pateiktus komentarus.

6 straipsnis

1. Kad būtų įgyvendintas 5 straipsnis, priskirtieji vandenys laikomi atitinkančiais šios direktyvos nuostatas, jeigu tokių vandenų mėginiai, per 12 mėnesių paimti 1 priede nustatytais mažiausiais laiko intervalais ir toje pat mėginių ėmimo vietoje rodo, kad jie atitinka valstybių narių pagal 3 straipsnį nustatytas vertes ir 1 priedo G ir I stulpelių komentarus, t. y.:

— 95 % mėginių pagal parametrus: pH, BDS_5 , nejonizuotas amoniakas, bendras amonis, nitritai, bendras liekamasis chloras, bendras cinkas ir ištirpęs varis. Kai mėginiai paimami rečiau nei kartą per mėnesį, pirmiau minėtos vertės ir komentarai taikomos visiems mėginiams,

— 1 priede pateiktus procentinius reikalavimus šiems parametrams: temperatūra ir ištirpęs deguonis,

— vidutinę nustatytą koncentraciją šiam parametrui: suspenduotos medžiagos.

2. Skaičiuojant šio straipsnio 1 dalyje numatytus procentinius santykius, neatsižvelgiama į valstybių narių pagal 3 straipsnį nustatytų verčių arba 1 priedo G ir I stulpeliuose pateiktų komentarų neatitinkančius pavyzdžius, kai šie pavyzdžiai gauti dėl potvynių arba kitų stichinių nelaimių.

7 straipsnis

1. Kompetentingos institucijos valstybėse narėse mėginius paima ne rečiau kaip nustatyta 1 priede.

2. Jeigu kompetentinga institucija užregistruoja, kad priskirtų vandenų kokybė daug geresnė už tą, kuri būtų laikantis reikalavimų vertėms, nustatytoms pagal 3 straipsnyje numatytą tvarką, ir laikantis 1 priedo G ir I stulpelių komentarų, mėginius galima paimti rečiau. Kai vanduo neteršiamas arba kai nėra pavojaus, kad vandenų kokybė galėtų blogėti, atitinkamos kompetentingos institucijos gali nuspręsti, jog mėginių imti nebūtina.

3. Jeigu imant mėginius nustatoma, kad pagal 3 straipsnį arba 1 priedo G arba I stulpeliuose esančius komentarus nustatytos vertės nepaisoma, valstybė narė nustato, ar tai atsitiktinis rezultatas, natūralus reiškiny ar tarša, ir patvirtina atitinkamas priemones.

4. Tikslią mėginių ėmimo vietą, artimiausią atstumą nuo šios vietos iki tos vietos, kur buvo išleisti teršalai, bei gyli, kuriame turi

būti imami mėginiai, nustato kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, ypač remdamasi vietos aplinkos sąlygomis.

5. Kai kurie aptariamųjų parametrų pamatiniai analizės metodai pateikti 1 priede. Laboratorijos, taikančios kitus metodus, užtikrina, kad gautieji rezultatai bus lygiaverčiai arba panašūs į apibrėžtuosius 1 priede.

8 straipsnis

Priemonių, kurių imamasi pagal šią direktyvą, įgyvendinimas jokių būdu negali nei tiesiogiai, nei netiesiogiai tapti gėlo vandens padidėjusios taršos priežastimi.

9 straipsnis

Valstybės narės priskirtiems vandenims bet kuriuo metu gali nustatyti griežtesnes reikalaujamas vertes už nustatytąsias šioje direktyvoje. Jos taip pat gali nustatyti reikalavimus ir kitiems parametrams nei numatyta šioje direktyvoje.

10 straipsnis

Kai gėli vandenys kerta valstybių narių sienas arba kai valstybių narių sienos eina šiais vandenimis ir jeigu viena iš šių valstybių ketina priskirti tokius vandenis, šios valstybės konsultuojasi, kad nustatytų tuos vandens ruožus, kuriems galėtų būti taikoma ši direktyva, bei tokių bendrai siekiamų kokybinių tikslų padarinius; po oficialių konsultacijų kiekviena suinteresuota valstybė narė apibrėžia tokius padarinius. Komisija gali dalyvauti šiuose svarstymuose.

11 straipsnis

Valstybės narės gali nukrypti nuo šios direktyvos:

- 1 priede pateiktų tam tikrų parametrų, pažymėtų (O) ženklu atveju - dėl nepaprastų oro sąlygų arba dėl ypatingų geografinių sąlygų atveju;
- kai priskirtuose vandenyse dėl natūralių priežasčių gausėja tam tikrų medžiagų, ir dėl to nesilaikoma 1 priede nustatytų verčių.

Tam tikrų medžiagų gausėjimas vandenyje dėl natūralių priežasčių – tai procesas, kai be žmogaus intervencijos į priskirtus vandenį iš dirvos patenka tam tikros joje esančios medžiagos.

12 straipsnis

Tokie pakeitimai, kurie būtini 1 priede esančioms:

- parametrinėms G vertėms, ir
- analizės metodams,

suderinti su technikos ir mokslo pažanga, priimami 14 straipsnyje nustatyta tvarka.

13 straipsnis

1. Šia direktyva 12 straipsnyje nustatytam tikslui įkuriamas Derinimo su technikos ir mokslo pažanga komitetas (toliau – komitetas), sudarytas iš valstybių narių atstovų. Komitetui pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Komitetas nusistato savo darbo tvarkos taisykles.

14 straipsnis

1. Kai turi būti laikomasi šiame straipsnyje nustatytos tvarkos, komiteto pirmininkas klausimą perduoda komitetui savo nuožūra arba paprašytas valstybės narės atstovo.

2. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurios turi būti patvirtintos, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Komitetas balsuoja 41 balso dauguma, valstybių narių balsai paskirstomi laikantis Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje numatytos tvarkos. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę.

b) Kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurios turi būti patvirtintos. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

c) Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai pasiūlymai buvo jai perduoti, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija.

15 straipsnis

Valstybės narės, taikydamos šią direktyvą, pateikia Komisijai informaciją apie:

- vandenį, priskirtus pagal 4 straipsnio 1 ir 2 dalis santraukos forma,
- tam tikrų vandenų priskyrimo peržiūros rezultatus pagal 4 straipsnio 3 dalį,
- nuostatas, kurios nustatytos naujiems parametrams parengti, pagal 9 straipsnį,
- 1 priedo I stulpelyje pateiktoms vertėms taikomas leidžiančias nukrypti nuostatas.

Apskritai valstybės narės Komisijai, pastarajai pateikus pagrįstą prašymą, teikia visą šiai direktyvai taikyti reikiamą informaciją.

16 straipsnis

1. Valstybės narės penkerius metus nuo pirminio priskyrimo pagal 4 straipsnio 1 dalį ir paskui reguliariais laiko tarpais pateikia Komisijai išsamią ataskaitą apie priskirtuosius vandenį ir pagrindines jų savybes.

2. Komisija, iš anksto gavusi suinteresuotos valstybės narės leidimą, skelbia gautą informaciją.

17 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję per dvejus metus nuo šios direktyvos paskelbimo, įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

18 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1978 m. liepos 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. LAHNSTEIN

Parametras	Lašiniai vandens		Karpiniai vandens		Analizės ir tikrinimo būdai	Mėginiai imami ir matavimai atliekami ne rečiau kaip	Stebėjimai
	G	I	G	I			
2. Išsipės deguonis (mg/l O ₂)	50 % mėginių, ≥ 9 mg/l O ₂ ir 100 % mėginių, ≥ 7 mg/l O ₂	50 % mėginių, ≥ 9 mg/l O ₂ Kai deguonies koncentracija nukrinta žemiau 6 mg/l, valstybės narės įgyvendina 7 straipsnio 3 dalies nuostatas. Kompetentinga institucija turi įrodyti, kad šios sąlygos nedaro žalingos įtakos proporcingam žuvų populiacijos egzistavimui ir vystymuisi.	50 % mėginių, ≥ 8 mg/l O ₂ ir 100 % mėginių, ≥ 5 mg/l O ₂	50 % mėginių, ≥ 7 mg/l O ₂ Kai deguonies koncentracija nukrinta žemiau 4 mg/l, valstybės narės įgyvendina 7 straipsnio 3 dalies nuostatas. Kompetentinga institucija turi įrodyti, kad šios sąlygos nedaro žalingos įtakos proporcingam žuvų populiacijos egzistavimui ir vystymuisi.	Vinklerio metodas arba cheminis metodas (specifiniai elektrodais)	Kartą per mėnesį, ne mažiau kaip vienas mėginys, reprezentuojantis mažo deguonies kiekio sąlygas mėginio paėmimo metus (t. y. kai deguonies koncentracija yra žemiausia – prieš saulės tekėjimą) Tačiau, jeigu manoma, kad deguonies kiekis per dieną gali labai kisti, per dieną paimami ne mažiau kaip du mėginiai	
3. pH		nuo 6 iki 9 (0) ⁽¹⁾		nuo 6 iki 9(0) ⁽¹⁾	Elektrometriniu metodu (kalibruojant pagal du tirpalus, kurių pH žinomas ir artimas matuojamų vandenų pH)	Kartą per mėnesį	
4. Suspenduotos medžiagos (mg/l)	≤ 25 (0)		≤ 25 (0)		Filtruojama 0,45 µm filtravimo membrana arba centrifuguojama (ne trumpiau kaip 5 minutes, esant vidutiniam pagreičiui 2 800–3 200 g), džiovinama 105 °C temperatūroje ir po to sverinama	Pateiktos vertės – tai vidutinės koncentracijos ir jos netaikomos suspenduotoms medžiagoms, kurių cheminės ypatybės žalingos. Dėl potvynių suspenduotų medžiagų koncentracijos gali labai padidėti	

(1) Dirbtiniai pH pokyčiai neturi viršyti $\pm 0,5$ pH vieneto reikšmės, kai pH natūralus kaitimo intervalas yra tarp 6,0 ir 9,0, su sąlyga, jeigu šie pokyčiai nedidina kitų vandenų esančių medžiagų kenksmingumo.

Parametras	Laišiniai vandenys		Karpiniai vandenys		Analizės ir tikrinimo būdai	Mėginiai imami ir matavimai atliekami ne rečiau kaip	Stebėjimai
	G	I	G	I			
5. BDS ₅ (mg/l O ₂)	≤ 3		≤ 6		O ₂ kiekis Vinklerio būdu nustatomas inkubacinio laikotarpio pradžioje ir pabaigoje, t. y. pradžioje tik paėmus mėginį, ir po 5 dienų laikant mėginį visiškai tamsioje, 20 ± 1 °C temperatūroje be nitifikacijos inhibicijos		
6. Bendras fosforas (mg/l P)					Molekulinės absorbcijos spektrofotometrija		Ežeruose, kurių vidutinis gylis nuo 18 iki 300 metrų, galima taikyti šią formulę: $L \leq 10 \frac{\bar{Z}}{T_w} (1 + \sqrt{T_w})$ čia: L = fosforo vienerių metų koncentracija viename kvadratiname metre ežero vandens paviršiaus, (mg/l P/m²) $\bar{Z}$ = vidutinis ežero gylis (metrais) T_w = teoriškai apskaičiuotas laikas (metais), per kurį pasikeičia ežero vanduo Kitais atvejais, siekiant sumažinti eutrofikaciją taikomos šios ribinės vertės: 0,2 mg/l (laišiniams vandeniui) ir 0,4 mg/l (karpiniams vandeniui), išreikštos kaip PO₄, ir jos laikomos etaloninėmis
7. Nitritai (mg/l NO ₂)	≤ 0,01		≤ 0,03		Molekulinės absorbcijos spektrofotometrija		

Parametras	Lašiniai vandenys		Karpiniai vandenys		Analizės ir tikrinimo būdai	Mėginiai imami ir matavimai atliekami ne rečiau kaip	Stebėjimai
	G	I	G	I			
8. Fenolio junginiai (mg/l C ₆ H ₅ OH)		(¹)		(¹)	Pagal skonį		Tyrimas pagal skonį atliekamas tik tada, kai įtariama, kad vandenyje gali būti fenolio junginių
9. Naftos angliavandeniliai		(²)		(²)	Vizualus patikrinimas Pagal skonį	Kartą per mėnesį	Vizualus naftos angliavandenilių nustatymas atliekamas reguliariai kartą per mėnesį, o nustatymas pagal skonį atliekamas tik tada, jeigu įtariama, kad vandenyje gali būti naftos angliavandenilių
10. Nejonizuotas amoniakas (mg/l NH ₃)	≤ 0,005	≤ 0,025	≤ 0,005	≤ 0,025	Molekulinės absorbcijos spektrometrija, naudojant indofenolio mėlį arba Neslerio metodu (su pH ir temperatūros matavimu)	Kartą per mėnesį	Nejonizuoto amoniako vertės dieną gali viršyti mažiausius maksimalios vertės dydžius
11. Bendras amonis (mg/l NH ₄)	≤ 0,04	≤ 1 (³)	≤ 0,02	≤ 1 (³)	Siekiant mažinti su nejonizuotu amoniaku susijusį nuodingumą, su nitrifikacija ir su vandenų užaugimu vandens augalais susijusį deguonies vartojimą, suminis amoniako kiekis neturėtų būti didesnis:		
12. Bendras liekamas chloras (mg/l HOCl)		≤ 0,005		≤ 0,005	DPD būdas (dietil-p-fenilendiaminas)	Kartą per mėnesį	I- vertės atitinka pH = 6 Didesnės bendro liekamojo chloro koncentracijos gali būti priimtinos, kai pH yra didesnis

(¹) Fenolio junginių koncentracija neturi būti tokia, kad žuvies skoniui jie darytų neigiamą įtaką.

(²) Naftos produktų vandenyje neturi būti tiek, kad:

- vandens paviršiuje iš jų susidarytų plėvelė arba, kad vandentakių ar ežerų dugne iš jų susidarytų sluoksnis,
- žuvisms jie suteiktų juntamą „angliavandenilių“ skonį,
- žuvisms sukeltų kenksmingus pokyčius.

(³) Konkrečiomis geografinėmis arba orų sąlygomis ir visų pirma mažos vandens temperatūros ir sumažintos nitrifikacijos atvejais kai kompetentinga institucija gali įrodyti, kad subalansuotam žuvų populiacijų egzistavimui ir veisimui nėra kenksmingų padarinių, valstybės narės gali nustatyti didesnes vertes kaip 1 mg/l.

Parametras	Lašiniai vandenys		Karpiniai vandenys		Analizės ir tikrinimo būdai	Mėginiai imami ir matavimai atliekami ne rečiau kaip	Stebėjimai
	G	I	G	I			
13. Bendras cinkas (mg/l Zn)		$\leq 0,03$		$\leq 1,0$	Atominė absorbcinė spektroskopija	Kartą per mėnesį	I-vertės taikomos, kai vandens kietumas yra 100 mg/l CaCO ₃ . Kai vandens kietumas nuo 10 iki 500 mg/l, atitinkamos ribinės vertės nurodytos II priede
14. Ištirpęs varis (mg/l Cu)	$\leq 0,04$		$\leq 0,04$		Atominė absorbcinė spektroskopija		G-vertės taikomos, kai vandens kietumas yra 100 mg/l CaCO ₃ . Kai vandens kietumas nuo 10 iki 300 mg/l, atitinkamos ribinės vertės nurodytos II priede

Bendros pastabos

Pažymėtina, kad priėmus šiame priede išvardytas parametrų vertes tariama, jog kiti šiame priede paminėti arba nepaminėti parametrai, yra tinkami. Tai reiškia visų pirma, kad kitų kenksmingų medžiagų koncentracijos yra labai mažos.

Kai mišinyje yra dvi arba keletas kenksmingų medžiagų, suminis šių medžiagų poveikis (adityvinis, sinergetinis arba slopinantis) gali būti stiprus.

G = rekomenduojamoji parametro vertė.

I = privalomoji parametro vertė.

(0) = parametro verčių nuokrypos yra galimos laikantis 11 straipsnio nuostatų.

II PRIEDAS

**BENDROJO CINKO IR BENDROJO IŠTIRPUSIO VARIO KONCENTRACIJŲ VERČIŲ RIBOJIMO
YPATUMAI****Bendrojo cinko koncentracijos vertės**

(žr. 1 priedo Nr. 13, „Stebėjimų“ skiltį)

Cinko koncentracijos (mg/l Zn), kai vandens kietumas 10–500 mg/l CaCO₃:

	Vandens kietumas (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	500
Lašišiniams vandenims (mg/l Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Karpiniams vandenims (mg/l Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Ištirpęs vario koncentracijos vertės

(žr. 1 priedo Nr. 14, „Stebėjimų“ skiltį)

Ištirpusio vario koncentracijos (mg/l Cu), kai vandens kietumas 10–300 mg/l CaCO₃:

	Vandens kietumas (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	500
mg/l Cu	0,005 ⁽¹⁾	0,022	0,04	0,112

⁽¹⁾ Kai vandenyse, kuriuose vario koncentracija yra didesnė, gyvena žuvis, tai gali parodyti, kad šiuose vandenyse vyrauja ištirpusių organinių vario junginių kompleksai.